

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 вересня 1983 року

№ 113 (3308).

Ціна 2 коп.

Ударна зміна

Єдина комсомольсько-молодіжна зміна (ЄКМЗ) Гайворонського підвідділу Одеської залізничної станції створена у 1982 році. Керує нею молодий комуніст поїздний диспетчер Леонід Шекір. До її складу входять зміни двадцяти станцій, пункти технічного огляду вагонів станції Гайворон, Грушка, Рудниця, маневрові бригади цих трьох станцій. Всього ж в ЄКМЗ працює 110 залізничників, 69 із них — молоді люди. Нинішнього року колектив зміни зобов'язався виконати річний план відвантаження до 25 грудня і понад план відвантажити 12,5 тисяч тонн народно-господарських вантажів. Ставши на ударну вахту на честь 25-річчя руху за комуністичне ставлення до праці, комсомольці зміни прийняли підвищені соціалістичні зобов'язання — десятимісячний план відвантаження виконати до 13 жовтня.

Як же виконає молодь свої намітки? Вузловий комітет комсомолу щомісяця підбиває підсумки соціалістичного змагання між змінами станцій. Оформлений також стенд ЄКМЗ, де відображається хід трудового суперництва і основні показники роботи зміни. Найчастіше переможцями соціалістичного змагання за місяць виявляються зміни станції Гайворон та Йосипівка, очолювані комуністом М. Чуковецьким та комсомольцем І. Герелевським. Так, до Дня залізничника зміна станції Гайворон виконала семимісячний план відвантаження народногосподарських вантажів. Дисциплінованістю і сумлінністю у роботі вирізняються серед товаришів черговий по станції Таужна І. Шилов, впорядники поїздів В. Ябчик та І. Шкарбута.

П. ГРИЩУК,
секретар вузлового
комітету комсомолу.
м. Гайворон.

— **М**ЕНІ і моїм товаришам по роботі приємно, що у загальному успіху тваринників області є й часточка праці колективу нашої молочнотоварної ферми, господарства. З великою радістю сприйняли повідомлення про нагородження області перехідним Червоним прапором. І ми, тваринники, розуміємо, що ця нагорода зобов'язує нас працювати ще краще, наполегливіше.

По приїзду з Кіровограда додому зустрілася зі своїми подругами по роботі. Настрій у дівчат з нашого комсомольсько-молодіжно-

потенціал трудового сумління. І якщо приходять на ферму молоде поповнення, то має трудитися лише так. До речі, молодь у нашому господарстві охоче йде на ферму. Бо умови роботи тут хороші. Всі трудові процеси механізовані. Правління, партійна і комсомольська організації колгоспу

дбають і про змістовний відпочинок молоді, і про поліпшення житлових умов. Трудового сумління, старанності в роботі постійно вчать нас досвідчені доярки, які завжди допоможуть, порадять. Мені любов до професії доярки прищепила мама — Валентина Савіна Бондаренко. Четвертій віку вона вже працює у тварин-

ництві. Яюсь, тільки по я робила перші трудові кроки на фермі, мама сказала мені: «Дочко, йди на роботу не залишай совість вдома». Ці слова запам'я-

Днями нашої області було вручено високу нагороду — перехідний Червоний прапор ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР за збільшення виробництва і продажу державі тваринницької продукції в першому півріччі 1983 року. В обласній нараді представників сільського господарства з цієї нагоди взяла участь і передова доярка колгоспу імені Шевченка Новгородківського району, молодий комуніст Р. ХВАСТА. Її слово:

„ПРАЦЮЄМО НА СОВІСТЬ“

го колективу — піднесений. А це додає сил у виконанні завдань, що стоять перед нами. Адже нинішнього року всі зобов'язалися мати тринадцяти надой молока від корови. Таке наше, молодих доярок, слово. Не відстаємо від досвідчених тваринниць. Мої подруги Фаїна Жданюк, Тетяна Остроух, Любов Буряк надойли з початку року більше 2600 кілограмів молока від корови. Мій показник — 3000 кілограмів продукції. І в ці дні надой молока не знижуються — щодоби одержуємо по десять кілограмів від корови.

Взагалі хочу сказати, що у нашому КМК є таке правило: коли працювати, то працювати на совість, з найбільшою віддачею. Допомогаємо одна одній в усьому. Отож на першому плані —

тала на все життя. І працювати так, щоб не осоромити маму, колектив ферми.

А колектив наш справді дружний, працюючий. Можливо ще й тому йде на ферму молодь. Отож, проблеми нестачі кадрів у нас немає. На фермі, окрім основних доярок, працюють три підмінні — Галина Лисенко, Віра Андреева, Лідія Біленко. Вони теж сумлінні в роботі.

Добиватися постійного збільшення виробництва молока, поліпшення його якості, санітарного стану на фермах, раціонального витрачання кормів допомагає добре організоване соціалістичне змагання. Підбиття підсумків трудового суперництва у нас щоразу перетворюється у ділову розмову про досвід роботи кращих майстрів машинного доїння, про невикористані резерви і можливості збільшення виробництва продукції. На фермі є дошка показників роботи доярок, їх праця щодня оцінюється червоними і синіми прапорцями. І ми прагнемо трудитися так, щоб на робочому місці кожної з нас були лише червоні прапорці — це значить: відстаючих немає.

ТРУДОВІ КІЛОМЕТРИ

За минулий тиждень молодий комбайнер Анатолій Бобришов з колгоспу «Україна» Маловисківського району зібрав цукрові буряки з площі 60 гектарів. Урожайність на його ділянці 280 центнерів коренів з гектара. На гичкозбиральній машині працює комсомолець Віктор Сокур. Анатолій і Віктор за зміну збирають корені з площі 8—10 гектарів при нормі 7 гектарів.

У господарстві чітко організоване перевезення цукрових буряків. Тут урожай не затримується на полі, бо молоді водії Михайло Руденко та Олек-

сандр Кожухар роблять за зміну по 12—15 вантажних рейсів. На приймальний пункт у Шостаківку від бурякового поля п'ятнадцять кілометрів. Тобто водії, щоб зробити близько п'ятнадцяти рейсів, треба їхати в середньому зі швидкістю 50 кілометрів за годину. А дотримуватися такого режиму роботи можна лише при чіткому плануванні робочого часу. Всі корені приймаються на цукровий завод першим сортом.

В. МОЛЧАНОВ,
Маловисківський район.

ЩО

МОЖЕ КОЛЕКТИВ?

П'ЯТИРІЧКА І МИ.
РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

Розповідатиму, більше вживаючи «ми», ніж «я», бо праця моя — невіддільна від роботи всієї нашої комсомольсько-молодіжної бригади водіїв райсільгосптехніки. Ще на початку минулого року виник у нас задум об'єднатися в КМК. Тоді ж на комсомольських зборах вирішили, що в комсомольсько-молодіжній бригаді працюватимуть десять молодих водіїв. Мене обрали групкомсоргом.

У перевагах КМК ми переконалися швидко. Тепер у нашому маленькому колективі зібралися люди зі спільними інтересами, аста новилася міцна трудова дисципліна, широко розгорнулося соціалістичне змагання. З'явився своєрідний трудовий азарт — захотілось хлопцям зрівнятися із досвідченими ветеранами. Довести, що молодь може працювати не гірше від них.

На комсомольських зборах обговорили статтю знаменитого механізатора, Героя Соціалістичної Праці В. С. Андріяша «Хліб наш насущний». Правильно ставить Віктор Степанович питання про потенціал трудового сумління у виконанні по-

ставлених завдань. Ми теж вважаємо, що сумлінне ставлення до своїх обов'язків — запорука успіху у роботі. На зборах також спільно виявили резерви, які треба привести в дію, аби внесок кожного у виконання завдань п'ятирічки, Продовольчої програми був ще вагомим. Про це хочу й поговорити.

План 1982 року ми виконали в листопаді, бо якраз надійшла нова техніка та й утворення молодіжної бригади значно підняло наш настрій. План восьми місяців цього року по вантажоперевезеннях виконали на 102,6 процента, паливно-мастильних матеріалів зекономили 7156 кілограмів.

Однак є у нас і проблеми, які іноді зумовлюють зрив у роботі. Ось, наприклад, ми проаналізували цифри впровадження новітньої техніки минулого року і виявили, що минулорічні результати вищі. А вся справа в тому, що під час жнив, на силосуванні кукурудзи і на збиранні цукрових буряків у цьому році наш КМК роз'їждився.

Недавно у нас відбулися бригадні збори, на яких товариші обрали мене бригадиром. Особливих труднощів у зв'язку з цим у мене не було. Адже, будучи групкомсоргом, я добре пізнав кож-

ного члена нашого комсомольсько-молодіжного колективу. Та хотілося б, щоб Компанійський райком комсомолу, адміністрація, партійна і комсомольська організації сільгосптехніки частіше цікавилися справами нашої бригади.

Ми часто говоримо про те, що іноді заважає нам спокійно працювати. Простої найчастіше бувають тому, що автомашини несвоєчасно ставляться на техобслуговування. Не завжди є запасні частини. Іноді машини простоюють, бо треба змінити шини, а їх немає. Трапляються простой і з вини господарства, яке замовило автомашину. Виїде водій на поле возити цукрові буряки, а комбайн зламався. Доводиться чекати, поки полагождать агрегат або ж їхати в інший колгосп. А час іде...

Нині наша комсомольсько-молодіжна бригада готується до чергових зборів. На них піде мова про перехід на нову організацію праці. Хлопці розпитують, зв'язують, обмірковують, а на зборах ми почуємо думку кожного. Вирішувати буде кожен для себе і своїх товаришів. Думаю, що дружба і взаєморозуміння в колективі ще більше зміцняться.

В. БУГАЄНКО,
водій
Компанійської
райсільгосптехніки.

Змагаються молоді будівельники

КОНКУРС

ЦК ЛКСМУ разом з Міністерством будівництва підприємств важкої індустрії УРСР, республіканським комітетом профспілки робітників будівництва і промбудматеріалів та Українським республіканським правлінням науково-технічного товариства будіндустрії оголосили республікан-

ський конкурс професійної майстерності молодих штукатурів. Естафету конкурсу підняли кіровоградці.

19 вересня в приміщенні будинку культури імені Калініна обласного центру відбулося урочисте відкриття конкурсу. Сорок п'ять учасників з різних областей республіки змагатимуться у професійній май-

стерності на будівництві гуртожитку педінституту по вулиці Полтавській. Конкурс молодих штукатурів проводиться з метою виявлення, розповсюдження і впровадження передових прийомів і методів праці, підвищення рівня професійної підготовки молодих будівельників, розвитку їх творчої активності, дальшого посилення впливу соціалістичного змагання за зростання продуктивності праці, підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Наш кор.

ОЖИВАЄ ІСТОРІЯ

У Кіровоградський краєзнавчий музей завітали курсанти льотно-штурманського училища на День відкритих дверей. Цей захід присвячувався 100-річчю музею, тому працівники його провели оглядові та тематичні екскурсії, на яких хлопці ознайомилися з історичним минулим і сьогоденням нашого краю. А щоб історія не сприймалась молодими як щось абстрактне, для них була організована зустріч із ветераном партії і комсомолу, учасником встановлення Радянської влади на Кіровоградщині, учасником Великої Вітчизняної війни полковником у відставці М. Я. Каравайченком.

З великим інтересом слухали курсанти людину, на долю якої випали пекельні випробування двох воєн.

В. НОЖЕНКО,
науковий співробітник
краєзнавчого музею.

ТВОРЧИЙ ВІЗИТ

Хлібом-сіллю вітали жителі села Нечаївки Компаніївського району учасників народного хору «Тясмин» Олександрівського районного будинку культури. Гості побували в культурних закладах села, а також відвідали музей Юрія Яновського.

Того вечора поспішали всі до клубу—трудівників колгоспу «Дружба» привіз народний хор свій творчий доробок.

М. ЖИТНІЙ.
Компаніївський район.

ПІСНІ КЛИЧУТЬ І ЗОБОВ'ЯЗУЮТЬ

Недавно у дискотеці селища Олександрівка відбувся показ нової програми, присвяченої Дню юного антифашиста. Перед численними відвідувачами диск-залу пройшли сторінки творчості Віктора Хари. Сильний і ніжний голос чілійського поета і співака пристрасно кликав молодь до пильності у боротьбі за мир і свободу всіх народів світу.

Підготували нову тематичну програму старшокласники та молоді робітники під керівництвом П. К. Дяченко. О. Дранов, А. Ізакенко, А. Михайленко якнайкраще проявили свої здібності. Вечір у диск-залі приніс насолоду і відвідувачам, і учасникам нової програми.

Л. КАЛЮЖНА.
с.мт Олександрівка.

Добрий початок навчального року

Нині у трудівників овоочевих плантацій і фруктових садів гаряча урожайна пора. Мчать автомашини з помідорами, цибулею, морквою, яблуками, грушами. Їх чекають у всіх торгових точках області.

На полях і в садах поряд із колгоспниками і працівниками радгоспів успішно трудяться учні ПТУ і технікумів, курсанти льотно-штурманського училища і студенти вузів. На цілий місяць змінили вони дні напруженої роботи у навчальних кабінетах та аудиторіях на прохолодні вересневі ранки, коли роса здається особливо пекучою, на щоденну приємну втому. У Кіровоградському районі працює близько тисячі помічників із навчальних закладів області.

Ми з вами побуваємо в Аджамці, де в усіх трьох господарствах сільським трудівникам допомагають курсанти Кіровоградського льотно-штурманського училища. У колгоспі імені Карла Маркса, де головою правління Анатолій Андрійович Сапіга, їх зустріли гостинно, надали житло, забезпечили триразовим харчуванням. Майбутні авіатори і самі проявили ініціативу — власними силами обладнали душ. Біля будиночка, де курсанти живуть, завжди чисто.

— Хлопці тільки прийшли на навчання, — розповідає командир групи Юрій Горачев. — Так що першими уроками для них будуть уроки праці, а пер-

шими успіхами будуть трудові.

Але курсанти не тільки ударно працюють, хоча це їх основне завдання на даний час. Група живе повсякденними справами і турботами. Про них розповідають чергові номери «блискавки», за випуск яких відповідають Ігор Марущак і Сергій П'ятниця. Олег Раздольський, Володимир Куніца, Омар Загошвілі, наприклад, у вересні відзначили свої дні народження. Іменинників тепло привітали товариші, побажали їм міцного здоров'я і працювати так, як Володимир Стрельчєнєв, Юрій Барсук, Володимир Меншиков, Володимир Білецький,

котрі постійно перевищують встановлені норми. Курсанти провели свої перші комсомольські збори і обрали ватажком Юрія Саприкіна.

Керівники господарства хлопцями задоволені: свою роботу ті виконують на «відмінно».

У сусідньому колгоспі «Росія» на роботу курсантів теж не скаржаться. Бо тільки за дев'ять робочих днів хлопці зібрали і завантажили на автомашину 31 тону яблук і 73 тону помідорів. Особливо керівник групи Михайло Миколайович Скорик виділяє Сергія Комарова, Віктора Ціхуна, Дмитра Рошина, Сергія Смілянца. Крім своєї безпосеред-

ньої роботи — збирання озоців і фруктів — майбутні авіатори взяли шефство над дитячим садком «Сонечко» — допомогли у розв'язанні деяких господарських проблем, провели ряд робіт по упорядкуванню території дитсадка.

Добре знає курсантів і сільська молодь — разом проводили спортивні змагання з футболу, волейболу. Взагалі у цьому загоні спорт у великій пошани. Ог і в день оздоровчого бігу і ходьби всі хлопці взяли участь у кросі. Найшвидшими і найвитривалішими виявились Іван Іщенко, Сахід Рагімов, Дмитро Ковчик.

У багатьох господарствах району працюють учні і студенти навчальних закладів обласного центру. В колгоспі «Україна» — учні технічного училища № 4, машинобудівного технікуму і технікуму механізації сільського господарства, у радгоспі «Зоря» — учні обласного профтехучилища управління громадського харчування, у колгоспі імені Крупської — учні ТУ № 4. У всіх сьогоднішніх помічників із училищ, технікумів і вузів триває малий трудовий семестр. Він стане добрим початком нового навчального року.

О. СКРИТАНЬ.
Кіровоградський район.

Велику допомогу овоочівникам колгоспу імені Ульянова подають учні Кіровоградського технічного училища № 6. Вони вирощували овочі, а нині старяться вчасно зібрати їх урожай. В ці дні достягли центнерів картоплі, зібраної юнаками та дівчатами, щодня йдуть на прилавки міста.

На знімку: за роботою дівчата з групи № 15 — майбутні контролерки сири; швидко збирає картоплю учениця Наталка ПОЛОНСЬКА.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ЩО ОЗНАЧАЮТЬ поняття «освічена людина», «освіченість»?

Як стати освіченим? Питання, на які ніби й легко відповісти: «Щоб стати освіченим, треба вчитися». В школі, профтехучилищі, вузі. А ще в читальному залі бібліотеки, народному університеті, у розмові з мудрою людиною. Це, певно, всім відомо, зрозуміло. Однак виникає інше запитання: які ж саме ми повинні мати знання? Про що? «Дещо про все і про все дещо?» — як казали древні греки? Та чи прийнята ця формула нині?

Хоча вона і далека від нинішніх суперечок на цю тему, але й дуже актуальна. Наш сучасник — людина мисляча, інтелегентна, — не може мати лише вузьку спеціальність. Грунтовні знання просто необхідні, бо як інакше можна правильно оцінити факти, події, явища, що відбуваються у світі?

Сьогодні ми надаємо слово людям різним за віком (від 16 до 30), різним за родом занять, але об'єднаним бажанням вчитися. Вчитися, щоб знати. Цікаво, яка ж їхня особиста формула освіченості?

Леонід КУЦЕНКО,
старший викладач кафедри української літератури Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна:

— Насамперед варто зауважити, що освіченість людини не слід вимірювати кількістю дипломів, вченими ступенями тощо. Це одностороннє розуміння цього досить широкого поняття. Мені особливо на цьому хочеться наголосити, оскільки аудиторія нашої газети молодіжна. Навчання в технікумі чи вузі не повинно стати самоціллю, не повинно вирішуватись за принципом «я не гірший від інших», а подекуди так і трапляється.

Поняття освіченості в мене асоціюється із школою. Саме вона покликанна дати нам основи систематизованих знань, уміння і навичок, необхідних для практичної діяльності. Школа нерозривно поєднує процес навчання і виховання, дає все потрібне для формування світоглядів. Школа, загальноосвітня для людини — це фундамент, база освіченості. А найголовніше в цьому самоосвіта, громадська ді-

Освічена людина — це...

яльність. Навіть найосвіченіша людина, коли перестає працювати над собою, стає перед загрозою не зупинитись, ні, а відстати.

Тепер, як я уявляю, окремому взятю людину, про котру говоримо «освічену». Не повторюючи вже сказаного, додаю: це людина, з якою можна цікаво поговорити про все, подискутувати, щось пізнати з розмови. Людина читаюча. Здається мені, що така людина має обов'язково мати цікаві захоплення — колекціонування, спорт, подорожі, техніка, мистецтво та інше.

І ще одна деталь, але

суттєва — освічена людина завжди вихована.

Оксана НІЦОН, учениця 10 «Б» класу середньої школи № 6 м. Кіровограда:

— Для мене освічена людина — це передусім людина начитана, людина, яка швидко і тактовно може переконатися свого співбесідника у хибності його тверджень чи поглядів, вміло оперуючи при цьому різноманітними фактами, цифрами, думками авторитетних письменників, вчених, громадських діячів. Це людина, яка постійно цікавиться новинами — літературні, техні-

чні — мати тільки добрі оцінки і зразкову поведінку — прагнемо виконати.

Я дуже люблю читати. У нас удома велика бібліотека, тому ще з дитячих років я мала змогу ознайомитися з літературними героями Антона Павловича Чехова, Юрія Мушкетика, Джека Лондона, відомих радянських і зарубіжних письменників. І це мені допомогло новими очима подивитися на світ, глибше збагнути суть таких понять, як честь, совість, обов'язок. Книжки й допомогли повніше відчувати, у якій прекрасній країні я народилася і живу.

Віктор ШУМИЛО, робітник Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна (м. Світловодськ):

— Очевидно, існує якась магія в слові, почитому, вчашо. Особливо коли обираєш життєвий шлях. Тобі лише сімнадцять, позаду випускні екзамен, і любов до техніки, що спрямовує зусилля на даліше глибоке вивчення точних дисциплін, та навички, здобуті на уроках праці, мають певним чином зорієнтувати у розмаїтті робітничих спеціальностей. Ось саме в таку хвилину я вибрав собі спеціальність слюсаря-інструментальника: порадили, запросили на підприємство, знайомі з Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна.

Наставник мій, Іван Григорович Липиник, слюсар-інструментальник високої кваліфікації, очолює мене свого фаху ревню і, як б сказав, самолюбстві. Педагогічна сумлінність майстра була варту його ви-

робничого досвіду, із скарбниці якого я почерпнув найважливіший урок: неможливо бути сучасним робітником без постійного самовдосконалення.

Наш виробничий підрозділ по випуску твердо-сплавних прес-форм, що з їх допомогою виготовляють різцеві пластини для бурового устаткування називають «лекарним відділом»: найперша вимога тут — висока точність роботи. Праця копійка і потребує неабиякої зосередженості, терпіння. Інструменти (скажімо, алмазні надфіль — напилки з дрібною насічкою для притирки скосів каналів твердо-сплавних матриць) — гранично мініатюрні. Певну суму необхідних прийомів дістаєш, закріплюючи на практиці уроки наставника.

Або таке. Вирізування на електроискровому верстаті каналу матриці — процес тривалий і трудомісткий. Одна нестерпна хвилина — і надріз, який утвориться у сплаві, стане причиною задири прес-форми на металобрухт. Набуті знання в галузі технології матеріалів, що з них виготовлені інші вироби, дозволяють економити і сплав, і робочий час.

Запам'яталась недавня передова «Правды» — «Знати скільки підприємства». Наголосивши на підвищенні самостійності й відповідальності кожного трудівника за кінцеві результати, турботи про ефективність виробництва в умовах сучасного індустріального господарювання, газета підкреслює: «Без знань тут не обійтись!» Я за це цілком і повністю.

А формулу освіченості я визначив би так: це знання завжди відповідає духові часу, якою б працею ти не займався.

ЧИТАЧ—ГАЗЕТА

3 початку року до редакції надійшло 6836 листів

Читач розповідає

Людина на своєму місці

Коли розмова заходила про людей з почуттям відповідальності, по-справжньому закоханих у свою професію, мої співрозмовники часто називали Анатолія Степановича Шаповалова, інспектора у справах неповнолітніх.

До цієї професії Анатолій ішов не один рік. Закінчивши школу, працював трактористом в колгоспі імені Куйбишева Новомиргородського району, і після служби в армії керма не покинув — влаштувався на роботу в Маловисківську автоколонну.

З роками приходив досвід, усвідомлення свого місця в житті, своїх можливостей. Вступив до лав КПРС, а незабаром здібному робітникові запропонували працювати у Маловисківському районному відділі внутрішніх справ.

Так почалася зовсім нова і складна робота. Та поруч був досвідчений наставник, чуйна людина В. М. Гречаний, якому і дякує молодий працівник міліції за свої перші успіхи.

Нині Анатолій очолює комсомольську організацію районного відділу внутрішніх справ, активно

бере участь у всіх заходах разом зі своїми співрозмовниками. До обов'язків ватажка молоді приєдналися ще й турботи наставника. Бо навчати і виховувати — це головне у його роботі. Справу ж доводиться мати з різними і нерідко складними людськими характерами.

Таким «важким» виявився і Юрій М. Юнак не бажав працювати, займався чимось корисним. Скільки довгих бесід було з Юрієм! Доводилося, переконувати, прохати... Здавалося, згасає остання надія на якісь зрушення у поведінці хлопця.

І успіх прийшов. Юрія на роботі стали хвалити, помітили, що став він стриманішим, працюватимши.

М. КОЗЬМИНА.

м. Мала Виска.

Читач пропонує

«Мріємо про коней...»

Ми, хлопці селища Нова Прага, дуже любимо коней. Навіть уві сні бачимо себе верхи, у стрімкому бігу. Але нам, на

жаль, навіть кататися забороняють. Тому щиро зізнаємося: коли коней випускають гуляти, ми їх ловимо і самотужки вчимося їздити. За ці вчинки доводилося кілька разів сплатити штраф. Але наше бажання навчитися красиво і вільно триматися у сідлі не згасає.

Ми хотіли б звернутися до правління нашого колгоспу «Червоний прапор» з пропозицією створити в нашому селищі школу верхової їзди або хоч невелику групу. Про це мріють багато хлопців і навіть дівчат.

Учні Новопраської восьмилітньої школи. Олександрійський район.

Читач запитує

Шановна редакціє! Ось уже кілька років на прилавках магазинів нашого міста я бачу стереофонічні комплекти, до складу яких входять і стереоприймачі.

Хотілося б дізнатися, коли у Кіровограді можна буде приймати стереопередачі? Гадаю, що це питання цікавить багатьох читачів газети.

З повагою ваш постійний читач Н. ПАВЛОВ. м. Кіровоград.

Редакція попросила відповісти на це запитання начальника обласного виробничо-технічного управління зв'язку М. І. Канцелари. Він повідомив, що в даний час ведуться теоретичні розробки таких передач, але практичне їх втілення в Кіровограді найближчим часом не заплановано.

Хоч листа і не було надруковано

Мешканці будинку № 18 по вулиці 50 років Жовтня, у листі до редакції писали, що в їхньому будинку на першому поверсі, де розмістилося кафе «Українські страви», у вихідні дні святкують весілля. У будинку проживають інваліди Великої Вітчизняної війни, хворі люди, і гуляння, що, як правило, тривають до 12 години ночі, заважають їм відпочивати.

Ми надіслали цього листа директору міського об'єднання громадського харчування В. М. Черечанському. Він відповів, що в зв'язку зі скаргами, які надходять від мешканців будинку, проведення весілля у цьому кафе заборонено.

У листі до редакції мешканці села Мала Березівка Олександрійського району скаржились на погану роботу електромережі, через що вони протягом 2-3 тижнів залишалися без світла.

Як повідомив заступник голови Олександрійського виконкому районної Ради народних депутатів І. С. Задорожнюк, електромережу, що проходить через Малу Березівку, відремонтовано, світло є в кожному будинку.

6 вересня цього року в «Молодому комунарі» було надруковано статтю «Пустощі». До редакції надходять відгуки, два з них ми пропонуємо читачам.

САМІ Б МАЛИ ЗНАТИ

Прочитала в газеті статтю «Пустощі» — розповідь про дівчат, вчинки яких викликали у мене і моїх знайомих зневагу і осуд. Звичайно, подібні випадки зовсім не типові для радянського суспільства — більшість нашої молоді добре вихована. Але й поодинокі прояви аморальності не повинні залишати нас байдужими. Бо ж на всіх наших юнаків і дівчат отакі пустощі кидають тінь. І от я думаю: згадані в статті дівчата працювали, деякі — комсомолки. Хіба комсомольські організації, керівництво підприємств, організації, зрештою, колеги нічого не знали про антигромадські вчинки дівчат? Якщо знали, то чи ж достатнім був їх вплив? Мабуть, ні. Та й батьки куди дивилися?

Але спадає на думку й інше: не тільки оточуючі винні в тому, що сталося. Дівчата вже дорослі і самі б мали зрозуміти, що своєю поведінкою принижували себе і в очах іноземців, і в очах усієї громадськості.

Н. ШЕВЧЕНКО,

жителя міста Кіровограда.

НАС — БІЛЬШІСТЬ

Прочитавши на сторінках «Молодого комунара»

статтю «Пустощі», я і моя подруга, робітниця цукрокомбінату Валентина Назарова, були просто приголомшені. Довго обмінювалися думками з цього приводу, а потім вирішили поділитися ними з читачами.

Мені 28 років. Я також хочу і одягатися гарно, і відпочивати цікаво. Але за свої трудові гроші. Чужого мені й на копійку не потрібно. А тут... Просто не розумію, як за шматок мила чи якісь «фірмові» недоноски можна продати і честь свою, і совість. Не розумію, як можуть дівчата ганьбити свою Батьківщину, яка дала їм право на труд, на щастя...

Мені щодня доводиться бувати серед молоді — на заводі, у полі, на фермах — скрізь, де працюють комсомольці. Обличчя їх обвітрені, засмагли на сонці, руки — дужі, мозолясті. Постійно вони в роботі, у горінні — то збори комсомольські, то змагання на стадіоні, то вечір. Та й удома у кожного турботи. Я жодного разу не бачила в очах хлопців і дівчат лихоманкового блиску, коли мова заходила про закордонне шмаття. Впевнена, що ні за яких обставин ніхто з них не захоче покинути рідної землі.

Прокро, що є серед радянської молоді ще такі Іри та Алли. Та я щаслива тим, що більшість моїх ровесників — чесні, працелюбні, віддані своїй Батьківщині люди, що мої друзі, товариші по роботі — повна протилежність дівчатам із «Пустощів».

Л. СІРЧЕНКО, секретар комітету комсомолу Капітанівського цукрокомбінату. Новомиргородський район.

СПОРТ

На приз

«Молодого комунара»

СТАРТ ДАНО!

При визначенні переможців огляду враховуватиметься:

— рівень роботи по пропаганді фізкультури і спорту, нормативів і вимог комплексу ГПО;

— якість підготовки значківців ГПО;

— процент кількості підготовлених значківців (до числа працюючих і тих, хто навчається);

— залучення до спортивно-масових заходів допризовної молоді;

— спортивно-масова робота з підлітками за місцем проживання;

— участь комсомольців і молоді в будівництві нових, експлуатації наявних спортивних баз;

— результати членів колективів фізкультури під час складання нормативів ГПО, кількість учасників, їх показники з багатоборства ГПО на турнірах у колективі, районних змаганнях.

Обласна комісія ГПО і редакція газети «Молодий комунар» підводять підсумки огляду щоквартально. Кращому колективу фізкультури буде вручено кубок, грамоту і вимпел обкому комсомолу, а колективам, що займуть друге і третє місця — дипломи і вимпели облспорткомітету.

За підсумками огляду конкурсу переможцю вручається приз «Молодого

комунара» і спортивний інвентар. Десять кращих колективів фізкультури нагороджуються грамотами обкому комсомолу і вимпелами.

Після виявлення переможця в кращій комсомольській організації в травні 1984 р. будуть проведені показові спортивні змагання з багатоборства ГПО.

Отже, огляд триває. На сторінках «Молодого комунара» регулярно публікуватимуться матеріали про його хід. Своїх громадських кореспондентів, усіх читачів газети, комсомольських і фізкультурних активістів ми запрошуємо теж приєднатися до складу бригад, які кон-

ДО 40-РІЧЧЯ

ВИЗВОЛЕННЯ

КІРОВОГРАДСКОЇ

ВІД НІМЕЦЬКО-

ФАШИСТСЬКИХ

ЗАГАРБНИКІВ

тролюватимуть хід складання нормативів ГПО і допомагатимуть в організації турнірів з багатоборства ГПО.

Надсилайте нам, друзі, свої кореспонденції, репортажі про те, як юнаки та дівчата складають запік із фізичної та військово-технічної підготовки за програмою фізкультурно-го комплексу, беруть участь у змаганнях, розповідайте про кращих значківців, чемпіонів ГПО, про те, як на місцях виявляється турбота про будівництво нових і використання наявних спортивних баз. Чекаємо повідомлень про те, як у містах і селах області проводяться спортивні поєдинки, присвячені 40-річчю визволення цих населених пунктів від німецько-фашистських загарбників.

СПОРТ

ЧЕМПІОН ГПО

Юрій Коровайченко

П'ять років регулярно тренується в секції з багатоборства ГПО комсомолець Юрій Коровайченко. На Світловодському заводі твердих сплавів його знають як кращого баскетболіста, тенісиста, волейболіста, легкоатлета. З цих видів спорту він виконав розрядні нормативи, ще навчаючись у СШ № 4. Повернувшись з Х обласного фіналу чемпіонату країни з багатоборства ГПО, де він став чемпіоном серед спортсменів ступеню «Сила і мужність», Юрій залучив до постійних занять фізкультурною і спортом і своїх товаришів по роботі. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ФУТБОЛ. У першому

кол чемпіонату павлоградці завдали поразки кіровоградцям на їхньому стадіоні — 1:0. А цього разу господарі поля — футболісти «Колоса» — примусили голкіпера «Зірки» Бориса Філатова аж тричі виймати м'яч з сітки своїх воріт.

Нині наші земляки займають 24 рядок у турнірній таблиці, у них 30 очок. У суботу «Зірка» на своєму стадіоні прийматиме вінницьку «Ниву».

ФЕХТУВАННЯ. Позавчора в ДЮСШ обирали

ТУРНИРНЕ ТАБЛО

ДСТ «Спартак» почалися всесоюзні юніорські змагання на першість центральної ради цього товариства з фехтування серед юніорів.

У перший день турніру особисту першість розіграли рапіристи. Чемпіоном став Вячеслав Петрухін з Ленінграда, другим призером був Олег Парамонов (РРФСР), на третьому місці — Сергій Хостенков (Україна).

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Ким бути? Взуттєвиком!

Сучасне побутове обслуговування неможливе без приходу на підприємства служби побуту молодих, здібних і перспективних юнаків та дівчат з середньою освітою.

...Юнаки і дівчата, котрі цього літа закінчили школу і не встигли ще обрати собі професію! Пропонуємо замислитись над питанням «Чи до вподоби вам професія взуттєвика?» Отже, коротко про професію.

Майстер індивідуального пошиття взуття

Спеціаліст індивідуального пошиття взуття виконує всі операції, пов'язані з пошиттям чоловічого і жіночого взуття, згідно зі стандартами і технічними умовами. Він виконує самостійно обмір стопи і підгання за міркою та фасоном.

Користується важкими, обтяженими та іншими пресами. Контролює якість матеріалу і заготовок, усуває дефекти взуття. Взуттєвик повинен знати властивості шкіряних і штучних матеріалів, технологію виробництва взуття з використанням різних методів кріплення, пристосувань, інструментів тощо. Має бути обізнаний з будовою людської ноги, з асортиментом і класифікацією сучасного взуття.

Професія вимагає доброго художнього смаку, точності, акуратності. Потрібні знання креслення, хімії, біології, анатомії.

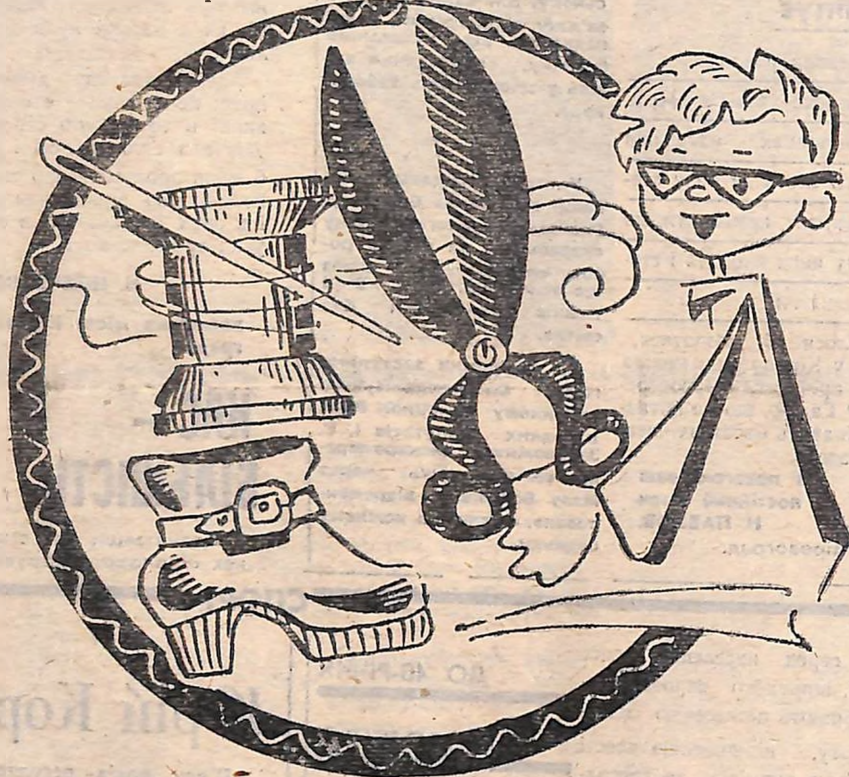
Високої кваліфікації і вдосконалення в професії можна досягти тільки наполегливою працею, постійними пошуками цікавих рішень, намаганнями ніколи не зупинятись на досягнутому.

Майстер по ремонту взуття

В чому запорука успіху роботи майстра по ремонту взуття?

Головна — в постійних пошуках шляхів вдосконалення методів, засобів виконання робочих процесів операцій. Навіть людина, яка незнайома з технологією ремонту взуття, спостерігаючи роботу майстра, переконується в тому, що кожен його повний робочий цикл (ремонт партії взуття від першої — підготовчої до заключної — оздоблювальної операції) може служити яскравим прикладом науково організованої праці.

...Підготовка робо-

чого місяця. Розкладка деталей по видах робіт. Зривання деталей. Виконання (зі свіжими силами) найбільш складних операцій — латок, зашивок, вкладання шкірпідкладок. Шкуріння відразу всієї партії і деталей до них... Досвід роботи кращих майстрів переконує — і одна людина може організувати свою працю безперервним конвеєрним циклом, з перших хвилин зміни

завдавши собі високий темп роботи. Темп, який підтримується протягом всього дня.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ОБЛАСНЕ ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ ІНДПОШИТТЯ ТА РЕМОНТУ ВЗУТТЯ

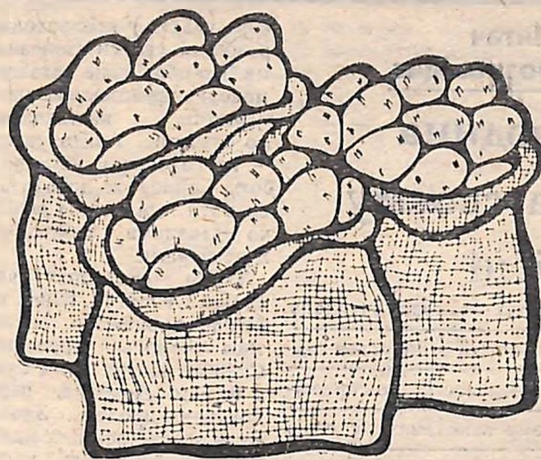
проводить набір учнів-взуттєвиків. Запрошуються випускники середніх шкіл.

Термін навчання — від одного до трьох місяців. Протягом навчання сплачуються учнівські, а після завершення його — присвоюється робітничий розряд і надається робота за фахом — в ательє, майстернях об'єднання.

Звертатись слід у відділ кадрів підприємства. Адреса — м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 62.

УКРПОБУТРЕКЛАМА.
Зам. 98.

До уваги сільського населення!

Заготівельні пункти споживчої кооперації закуповують картоплю і цибулю. Здавайте її чистою і сухою. Ціни за домовленістю, але не вище 20 копійок за кілограм картоплі і 40 копійок за кілограм цибулі.

В разі потреби

кооператори забезпечать вас тарою і транспортом. Шановні товариші, користуйтеся послугами заготівельних пунктів споживчої кооперації.

УПРАВЛІННЯ ЗАГОТІВЕЛЬ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛСПОЖИВСПІЛКИ УКООПТОРГРЕКЛАМА
Зам. 95.

Уманський ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарський інститут імені О. М. Горького

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

на підготовче відділення

на 1983—1984 навчальний рік

з денною формою навчання для вступу до інституту на стаціонар агрономічного, плодоовочового і економічного факультетів;

із заочною формою навчання для вступу до інституту на стаціонар або заочно агрономічного, плодоовочового і економічного факультетів.

Строк навчання з денною формою — 8 місяців, заочною — 10 місяців.

На підготовче відділення приймають осіб віком до 34 років із числа передових колгоспників, робітників радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств, а також звільнених у запас з лав Радянської Армії, що мають закінчену середню освіту та безперервний стаж практичної роботи не менше одного року, за направленнями колгоспів, радгоспів, сільськогосподарських підприємств, військових частин. Дозволено прийом випускників загальноосвітніх шкіл — членів унів'ерситетських бригад колгоспів і радгоспів без стажу роботи.

Заяви на підготовче відділення, із обов'язковим зазначенням факультету, подаються на ім'я ректора інституту.

Прийом заяв на заочну форму навчання з 20 серпня, на денну форму навчання — з 1 жовтня по 10 листопада, а для осіб, звільнених у запас із лав Радянської Армії, у листопаді і грудні, продовжується до 15 січня наступного року.

До заяв додаються такі документи: направлення на навчання за встановленою формою; документ про середню освіту (оригінал); характеристика з місця роботи (завірена адміністрацією та громадськими організаціями підприємства); витяг з трудової книжки (завірений керівником підприємства); 6 фотокарток (3x4 см); медична довідка (форма № 286).

Паспорт та військовий квиток подаються особисто. Для тих, хто вступає на заочну форму навчання, з 16 по 24 вересня, а на денну форму — з 11 до 24 листопада, проводиться співбесіда за програмою середньої школи.

Зарахування слухачів на заочну форму навчання проводиться з 20 по 30 вересня, на денну — з 25 по 30 листопада.

Початок навчання для заочної форми — 1 жовтня, для денної — 1 грудня.

Направленням на денну форму навчання за рахунок колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств стипендія виплачується організаціями, які направили їх на навчання, у розмірі на 15 процентів вище від стипендії, встановленої для студентів 1-го курсу.

На запит надсилаються бланки заяв і направлень. Адреса: 258900, м. Умань Черкаської області, п/в «Софіївка», сільськогосподарський інститут, приймальна комісія підготовчого відділення.

Зам. 91

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР

на факультет майбутнього вчителя (ФМВ) Факультет має відділення за спеціальностями: фізика і математика, російська мова і література, українська мова і література, історія і суспільствознавство, початкове нав-

чання, фізичне виховання, музика і спів, іноземна мова.

На факультет приймають учнів 9—10 класів, які виявили нахил до педагогічної діяльності. Заняття на факультеті проводяться у формі лекцій,

консультацій, виконання контрольних робіт і окремих завдань. Під час зимових і весняних канікул заняття будуть проводитись на базі педінституту в Кіровограді.

Для вступу на факультет необхідно до 15 жовт.

ня подати: заяву (вказати обране відділення і згоду батьків), характеристику-рекомендацію (обговорену на педагогічній нараді рай(міськ)вно, райкому комсомолу.

Зарахування проводиться ректоратом інституту.

Адреса інституту: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, кафедра педагогіки.
Зам. 96.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.